

ת"פ 59625/03/17 - מדינת ישראל נגד אהרון גראומן הלוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59625-03-17 מדינת ישראל נ' גראומן הלוי (אחר/נוסף)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

אהרון גראומן הלוי ע"י עו"ד נדב גדליהו

הכרעת דין

בפתח דברי מודיע כי מזכה את הנאשם.

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרעות לאחר הוראת התפזרות ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. ואלו הן עובדות כתב האישום:

ביום 23.3.17 בסמוך לשעה 20:00 השתתף הנאשם בהתפרעות בצומת הרחובות יחזקאל ושמואל הנביא בירושלים התפרעות, בה נטלו חלק מאות מפגינים מהמגזר החרדי (להלן: **ההפגנה**). המתפרעים, ובהם הנאשם, חסמו את הכביש והפרו את הסדר הציבורי, גם לאחר שנתנה להם הוראה להתפזר.

במהלך ההתפרעות ניגש הנאשם אל השוטרת נ.ב. (להלן: **השוטרת**) אשר פינתה מפגינים אשר שכבו על הארץ והכה אותה בגבה מספר פעמים באגרופו. השוטרת לא הצליחה להרחיק את הנאשם מעליה ושוטרים שהיו במקום השתלטו עליו ועצרו אותו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבלה השוטרת בכתפה, סבלה מכאבים עזים ונזקקה לטיפול רפואי.

הראיות

מטעם המאשימה העידו השוטרת וארבעה שוטרים נוספים שהיו במקום. בהסכמת ב"כ הנאשם, הוגשו הודעותיהם של כל השוטרים תחת חקירה ראשית, והם נחקרו על ידי חקירה שכנגד.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגש סרטון קצר המתעד את הארוע (סומן 1/נ, להלן: **הסרטון**). אקדים את המאוחר ואומר, כי אבסס את הקביעות העובדתיות שבהכרעת הדין על הסרטון, אשר הארוע המתועד בו שונה בתכלית מהארוע

המתואר בכתב האישום. משכך, אסקור תחילה את הסרטון ואחריו את עדויות השוטרים.

הסרטון

מדובר בסרטון המתעד חלק מן ההפגנה, שארכו כדקה וחצי (המוצג הוגש על תקליטור ויש להשתמש בתכנת iTunes על מנת לצפות בו):

בתחילת הסרטון נראים מספר אנשים בלבוש חרדי יושבים על כביש ושוטרים מנסים לפנותם מהמקום. חלק מהשוטרים לבושים מדי מג"ב, חלקם מדים כחולים וחלקם מדי יס"מ. אנשים אחרים בלבוש חרדי נראים כשהם מתבוננים מהצד בנעשה.

במונה 00:45 נראית השוטרת כשהיא דוחפת מפגין לבוש כפתן מפוספס היושב על הארץ ואז מושכת אותו. בשלב זה, הנאשם נראה יושב על הרצפה בסמוך לשניים.

במונה 00:50 נראה הנאשם קם ממקומו, דוחף את ידה של השוטרת על מנת להרחיקה מאותו מפגין ומיד נסוג לאחור. השוטרת נ. נראית הודפת את הנאשם, אשר נפל ארצה.

במונה 00:51 נראים העדים מתן מאמו, ניר סבאן ושוטר נוסף כשהם מגיעים למקום בריצה ומכים את הנאשם למשך מספר שניות, בעודו מוטל על הארץ. השוטר מחמוד דוואימה נראה מסתכל בנעשה מהצד.

במונה 1:03 נראים השוטרים מחמוד דוואימה ושמואל דהן אוזקים את הנאשם.

ברקע נשמעים המפגינים קוראים קריאות שונות, בין היתר נשמעות הקריאות "פריצע" (באידיש: פרוצה - י.מ.) כאשר השוטרת התעמתה עם המפגין, בסמוך למונה 00:45.

מתן מאמו

העד מאמו מתנדב במשטרת ישראל בתפקיד בלש.

בהודעתו מיום 26.3.17 (סומנה ת/7) מסר העד, כי השתתף בפיזור ההפגנה ובמהלך הפעילות ראה את הנאשם "נותן לשוטרת אגרופים בחלק גוף עליון ובעיטות תוך כדי שהשוטרת מנסה להגן על עצמה ולהשתחרר ממנו". העד רץ אל הנאשם, משך אותו מהשוטרת ונאבק בו על מנת להרחיקו ממנה, ויחד עם השוטרים שמואל דהן, מחמוד ושוטר מג"ב נוסף עצר את הנאשם. העד ציין, כי הנאשם התנגד למעצרו, "זרק את ידיו לכל עבר" וניסה לתקוף את השוטרים, ועל כן השתמשו השוטרים בכח על מנת להדוף את הנאשם ארצה.

בסוף חקירתו נשאל העד האם הנאשם היה ממשיך לתקוף את השוטרת והשיב כי "גם בעת ניתוקו (של הנאשם - י.מ.) מהשוטרת היה מאוד קשה, החשוד היה באטרף" (ש' 42-43).

בחקירתו הנגדית לפני אמר העד, כי כל דבריו בת/7 הם אמת. גם לאחר שהוקראו לו חלקים מן האמרה שב ואישר אותם. העד הוסיף, כי מעולם לא ראה חרדי מכה אישה באופן דומה ואלמלא היה מזהה את הנאשם תוקף את השוטרת, יתכן והיתה מאושפזת עד למועד הדיון.

כאשר הוצג לעד הסרטון, הוא זיהה את עצמו וכן את השוטרת ואת הנאשם. כאשר התבקש להסביר את הפערים בין עדותו ובין הנראה בסרטון, אמר שיתכן ששוטר שהיה במקום הסתיר את תקיפתה של השוטרת מן המצלמה, ויתכן שדבריו לא הובנו. העד גם שינה מעט מעדותו והוסיף, כי "אולי לא היה 40 בעיטות וסטירות אבל היה 2" (ע' 9 ש' 2 לפרוטוקול ישיבת יום 23.5.17).

עם זאת, העד לא חזר בו מתיאור מעשי הנאשם ולא חלק על כך שהארוע המתועד בסרטון הוא הארוע עליו העיד.

שמואל דהן

העד משרת כבלש בתחנת לב הבירה.

בהודעתו מיום 24.3.17 (סומנה ת/1) מסר העד, כי השתתף בפיזור ההפגנה. במהלך הפעילות הבחין בשוטרת מג"ב נאבקה לבדה במספר חרדים והבחין "באחד החרדים נותן לה אגרופים לפניו, לגב ולאזור הכתפיים ובעיטות לאזור הברכיים" וכן הוסיף כי אותו חרדי ירק על השוטרת וקילל אותה.

העד רץ למקום, הפיל את התוקף ארצה תוך שבעט ברגליו ועצר אותו למרות שניסה לברוח.

בעדותו לפני אישר העד כי דבריו בת/1 הם אמת. גם לאחר שהוקראו לו חלקים מאמרתו שב ואישר אותם והוסיף, כי מדובר בארוע חריג בחומרתו.

הסרטון הוצג לעד והוא זיהה את עצמו עוצר את הנאשם. כאשר התבקש להסביר את הפער בין עדותו לבין הסרטון, עמד על כך שעדותו אמת וכי ניתן לראות בסרטון מאבק בין השוטרת לנאשם, אך "לא רואים הכל".

נ.ב.

העדה משרתת כשוטרת מג"ב בקבע מזה כארבע וחצי שנים.

בהודעתה מיום 24.3.17 (סומנה ת/4) מסרה, כי השתתפה בפיזור הפגנת חרדים, ובעת שניסתה לפנות את אחד המפגינים תקף אותה מאחור מפגין אחר. לדבריה אותו מפגין "הביא לי אגרופים בגב ודחף אותי", הרגישה כאבים בכתפה, ואינה זוכרת יותר מכך. העדה אמרה כי אותו מפגין תקף אותה מאחור, ועל כן אינה יכולה לזהותו.

העדה הוסיפה, כי לא יכלה להשתלט על התוקף "מהבחינה הפיזית" וכי ניסתה להתגונן מפני התוקף, אשר המשיך ותקף אותה עד אשר שוטרים אחרים תפסו אותו.

בעדותה לפני אשרה העדה את האמור בהודעתה, וחזרה על כך גם לאחר שהוקרא לה תיאור הארוע אותו מסרה. העדה עומתה עם טענת הנאשם, כי דחף אותה על מנת למנוע ממנה לתקוף מפגין אחר, כאשר היתה עם הפנים אליו, והשיבה כי הטענה היא "שקר וכזב" (ע' 11, ש' 25). העדה טענה, כי הנאשם תקף אותה באגרופים מאחור, והיא הזיזה את ידה לאחור על מנת להרחיקו ונפגעה בכתפה.

כאשר הוצג לעדה סרטון הארוע, זיהתה את עצמה במונה 00:47.

כאשר התבקשה העדה להסביר את הפער שבין תיאורה את הארוע ובין הסרטון שינתה טעמה ואמרה, כי אינה זוכרת

מה קרה במקום. העדה הוסיפה, כי מסרה את הודעתה לאחר שפונתה למוקד "טרם" לצורך טיפול רפואי וקבלה זריקה, אך עמדה על כך שתיארה את הארוע כפי שזכרה אותו.

המאשימה לא הציגה מסמך רפואי המתעד את הטיפול אותו קיבלה השוטרת.

מחמוד דוואימה

העד משרת כקצין בתחנת לב הבירה.

בהודעתו מיום 24.3.17 (סומנה ת/2) מסר העד, כי השתתף בפיזור הפגנה, בה נטלו חלק עשרות מפגינים חרדים אשר ישבו על הכביש בצומת הרחובות יחזקאל ושמואל הנביא וחסמו אותו, למרות שניתנה להם הוראת פינוי.

העד הבחין בנאשם עומד מעל השוטרת נ. **"ונותן לה אגרופים לכיוון הראש והגוף שלה"**. לדבריו הנאשם **"הפסיק רק בגלל שקפצנו עליו ... הוא לא נתן וברח אלא המשיך"**.

בעדותו לפני אישר העד את תיאור הארוע כפי שפורט בהודעתו ת/2, גם לאחר שהוקרא לו. העד הוסיף כי הוראת הפינוי נתנה על ידי קצין אחר שהיה במקום והשתמש במגבר קול.

העד זיהה את עצמו בסרטון נ/1 ואישר כי במונה 00:50 הוא נראה משתתף במעצר הנאשם.

העד התבקש להסביר את הפער בין תיאורו את הארוע ובין הסרטון ואמר, כי גם בסרטון **"רואים את הידיים שלו מושטות ... זה לא יכול להיות ליטופים, זה היה אגרופים"**, ועמד על טענתו כי הנאשם תקף את השוטרת באגרופים. העד לא חלק על כך שהארוע שנראה בסרטון הוא אותו ארוע עליו העיד.

ניר סבאן

העד משרת כשוטר מג"ב.

בהודעתו מיום 24.3.17 (סומנה ת/3) מסר העד, כי ראה את הנאשם (אותו זיהה בתחנה) תוקף את השוטרת **"נתן לה אגרופים, דחף אותה, התנפל עליה ... הוא היה בלהט בגלל שהיא בחורה והיא באה לפנות אותו"**.

בדומה לחבריו, עד זה אישר בעדותו לפני את האמור בהודעתו, גם לאחר שחלקים ממנה הוקראו לו.

כאשר נאמר לעד שלדברי הנאשם הוא הוכה על ידיו אמר, כי **"מכות אני לא נותן לאף אחד. השתמשתי בכח סביר"** (ע' 14, ש' 18 לפרוטוקול ישיבת יום 25.5.17).

כאשר הוצג לעד הסרטון הוא זיהה את עצמו במונה 00:56. העד התבקש להסביר את השוני שבין הסרטון ובין עדותו לפני ואישר, כי בסרטון לא ניתן לראות את האגרופים עליהם העיד, אך עמד על כך שראה אותם **"מהזווית שלו"**. העד הוסיף, כי **"כשאתה רואה בנאדם מתנפל עם הידיים אתה לא יכול לדייק במאה אחוז"**.

העד התבקש להסביר מדוע נראה בסרטון, במונה 00:54, כשהוא מכה את הנאשם, וזאת בניגוד לדבריו קודם. ותשובתו היתה: **"שבנאדם תוקף שוטר הוא לא עמד, הוא התפרע, אז עם כל הגוף, אני בתור שוטר הייתי צריך לתת לו**

מכות ריכוך על מנת שיירגע וקדימה לניידת" (ע' 15, ש' 7 לפרוטוקול).

הנאשם

הנאשם העיד. לדבריו ראה את השוטרת נוהגת באלימות, ודחף אותה על מנת למנוע זאת ממנה, ומיד היא ויתר השוטרים התנפלו עליו.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם בתקיפת השוטרת בשל דחיפתה וכן בעבירת השתתפות בהתפרעות לאחר שנתנה הוראת התפזרות. לאור הסרטון חזרה בה המאשימה מיתר האמור בכתב האישום.

ב"כ הנאשם ביקש לזכותו. ביחס לעבירת התקיפה טען, כי הנאשם פעל על מנת להגן על מפגין אחר ולמנוע מהשוטרת לתקוף אותו. ביחס לעבירת ההתפרעות טען, כי לא הוכח שנתנה למפגינים הוראה להתפזר.

כמו כן טען ב"כ הנאשם, כי לאור התנהגות השוטרים והאלימות בה נקטו כלפי הנאשם, יש לזכותו גם מטעמי הגנה מן הצדק.

דין והכרעה

תקיפת השוטרת

בתיק זה קיימת ראייה חפצית לארוע והיא הסרטון נ/1, שתוכנו תואר למעלה. צפיתי בסרטון פעמים רבות ומסקנתי היא, כי מדובר בסרטון אותנטי, המתעד את הארוע ברצף אחד, ללא השמטות או עריכה. גם המאשימה לא חלקה על קבילותו או משקלו.

למעלה מהצורך אומר, כי נתתי דעתי לכך שהסרטון לא הוגש באמצעות מי שצילם אותו - ולא ראיתי כי יש בכך לגרוע ממשקלו. הסרטון הוצג לכל עדי התביעה, וכולם התייחסו אליו בעדויותיהם לפני וניסו להסבירו (או להתאים את עדויותיהם אליו). אף אחד מהעדים לא טען כי הסרטון אינו מדויק ולא חלק על כך שהארוע המתועד בו הוא הארוע עליו העידו. נהפוך הוא - העד מאמו "ריכך" מעט את עדותו לאחר שצפה בסרטון. העד דוואימה עמד על כך שבסרטון נראה הנאשם מכה את השוטרת. השוטרת בן רוחי, לאחר שצפתה בסרטון שינתה עדותה ואמרה כי "אינה זוכרת" את הארוע. העד סבאן אישר, לאחר שצפה בסרטון, כי נתן לנאשם "מכות לריכוך".

משאישרו העדים בעדויותיהם לפני את הסרטון, ההגנה אינה צריכה להוכיח כי התמלאו תנאי קבילותו ויש בכך כדי להכשירו. ר' למשל בהקשר דומה ע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל שם נדונו תנאי קבילותה של הקלטה, אשר לא הוכחה קבילותה הטכנית (על פי המבחנים שחלו אז). נפסק:

"המערער, בחקירתו הנגדית, אינו טוען שהשיחה המתומללת בת/69 לא התקיימה או שתוכנה 'עוות' או 'בושל'. אדרבא, המערער מתייחס אל השיחה המוקלטת כאל שיחה שהתקיימה כפי שהיא מופיעה בתמליל, והוא עושה כמיטב יכולתו על-מנת ליתן לתוכנה 'הסבר', העולה בקנה אחד עם טענתו..."
(שם, בעמ' 804).

לאור זאת, ראיתי לתת לסרטון את מלוא המשקל ולבסס עליו את הקביעות העובדתיות. וקיים פער אותו לא ניתן ליישב בין עדויותיהם של חמשת השוטרים שהעידו לפני ובין הסרטון:

חמשת השוטרים טענו, כי הנאשם תקף את השוטרת באגרופים וכי אלמלא הרחיקו אותו ממנו היה ממשיך במעשיו. העדים מאמו ודהן טענו, כי ראו שהנאשם גם בעט בשוטרת. העד מאמו הגדיל וטען, כי הנאשם היה "באטרף" ואלמלא נחלץ לעזרתה של השוטרת, יתכן והיתה מאושפזת עד היום.

בסרטון מנגד, נראה הנאשם דוחף את ידה של השוטרת לאחר שנגשה אל מפגין אחר אשר ישב על הארץ ודחפה אותו, ומיד נסוג לאחור, נהדף על ידי השוטרת ונפל ארצה - ורק אז הוכה על ידי מספר שוטרים ונעצר. ואדגיש ואומר פעם נוספת - המגע היחיד שהיה בין הנאשם לבין שוטרת התמצה בכך שדחף את ידה - ואינו דומה לנטען על עדי התביעה: לא אגרופים לגב, לא אגרופים לראש, לא בעיטות ולא יריקות. ומיותר לומר כי אף אחד מהשוטרים לא חילץ את השוטרת מידי של הנאשם שכן כלל לא היה צורך לחלצה. השוטרת היא שהפילה את הנאשם ארצה - ורק אז הגיעו אליו השוטרים, הכו אותו ועצרו אותו.

לא ניתן להסביר את הפער שבין הסרטון לעדויות בזויות ראייה שונות, או בתפיסה שונה של הארוע, כפי שניסו חלק מהעדים לטעון. גם לא יתכן שמדובר בשלב אחר של ההפגנה, שהרי אף אחד מהעדים לא חלק על כך שהסרטון מתעד את הארוע עליו העידו, הוא הארוע מושא כתב האישום.

נתתי דעתי לכך שמדובר בעדים, אשר לא ניתן להם יומם בבית המשפט. אני ער לחובתו של בית משפט לנהוג זהירות יתרה בקבעו ממצאי מהימנות ביחס מי שאינו יכול להתגונן בפניהם. ועדיין לא ראיתי מנוס מהמסקנה הקשה אך המתבקשת, כי עדויותיהם של חמשת השוטרים לפני לא היו אמת.

לאור זאת יש לזכות את הנאשם מעבירת תקיפת השוטר אשר יוחסה לו בכתב האישום.

המאשימה לא חלקה על כך שאין להרשיע את הנאשם בעובדות אשר יוחסו לו בכתב האישום, אך ביקשה להרשיעו בתקיפת שוטר בשל דחיפת ידה של השוטרת. לא ראיתי לכך מקום:

הנאשם העיד, כי דחף את ידה של השוטרת משום שראה אותה תוקפת מפגין אחר ורצה למנוע ממנה להמשיך בכך. ב"כ המאשימה ויתר על חקירה נגדית של הנאשם - ועל כן דבריו לא נסתרו. ניתן גם לראות בסרטון 1/ כי השוטרת ניגשה למפגין אחר, דחפה אותו ומשכה אותו בבגדיו - ועל כן יש תמיכה ממשית לדברי הנאשם.

משכך ניתן לקבל את הסברו של הנאשם כי פעל על מנת למנוע מהשוטרת לתקוף שלא כדין מפגין אחר. לכל הפחות ניתן לקבל, כי כך סבר הנאשם בעת שפעל. בנסיבות אלו מעשהו של הנאשם - דחיפת ידה של השוטרת - אינו מקים עבירה ואין מקום לקבל את בקשת המאשימה להרשיעו.

הגנה מן הצדק

למעלה מהדרוש אומר, כי לאור התנהגותם של השוטרים, גם לו הייתי דוחה את טענת הנאשם בדבר הרקע לדחיפת ידה של השוטרת, לא היה מקום להרשיעו.

הנאשם דחף את ידה של השוטרת, על מנת למנוע ממנה לתפוס מפגין אחר, ובתגובה הוכה על ידי מספר שוטרים שהיו

במקום. לאחר מכן מסרו השוטרים הודעות בהן טענו כי הנאשם תקף את השוטרת באלימות חמורה וחבל בה, ואף העידו כך בבית המשפט - וכל זאת בניגוד מוחלט למה שקרה בפועל. במצב דברים מעין זה הרשעתו של הנאשם בתקיפתה של השוטרת פוגעת פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, אשר לא ניתן לרפאה באמצעי מתון יותר מאשר זיכוי מהמיוחס לו (ר' למשל ע"פ 4855/02, בורוביץ נ' מדינת ישראל).

התפרעות לאחר הוראת פינוי

הנאשם הואשם כי השתתף בהתפרעות ולא חדל מכך גם לאחר שניתנה הוראת פינוי. עבירה זו לא הוכחה ועל כן דינו של הנאשם להיות מזוכה גם ממנה.

העבירה המיוחסת לנאשם היא המשך התפרעות לאחר שנתנה הוראת התפזרות. משכך, ראשית על המאשימה להוכיח כי במקום היתה ההתפרעות. הגדרתה של עבירת ההתפרעות היא:

"התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרותיה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות."

גם אם אצא מהנחה כי מעשיהם של המפגינים היוו התקהלות אסורה, לא הוכח כי המאשים גרמו ל"הטלת אימה על הציבור".

הראיה המהימנה היחידה שלפני היא הסרטון 1/1, בו נראים מפגינים בלבוש חרדי יושבים על הכביש ושוטרים מפנים אותם. לא עולה כי המפגינים נהגו באלימות או הטילו אימה על הציבור בדרך אחרת.

לאור התרשמותי מן השוטרים לא ראיתי לתת להודעותיהם או לעדויותיהם לפני כל משקל. וגם לו הייתי נותן להן את מלוא המשקל, ספק רב אם ניתן להגיע מהן למסקנה כי מעשיהם של המפגינים גרמו להטלת אימה על הציבור. לכל היותר עולה מן הראיות, כי השוטרים התבקשו לפנות מפגינים אשר חסמו את הכביש ואלו סרבו לעזוב את המקום וישבו על הכביש, עניין אשר יש בו לפגוע בסדר הציבורי, אך לא מעבר לכך.

מכאן עולה, כי העובדות אשר הוכחו אינן מקימות את יסודותיה של עבירת ההתפרעות.

ר' בהקשר זה ת"פ 24534-05-10, מדינת ישראל נ' אשרמן ואח', שם זוכו נאשמים מעבירת התפרעות בנסיבות דומות מאוד, של חסימת צומת רחובות וסירוב להתפנות לאחר קבלת הוראה. ר' גם ע"פ 55610-01-12 **מדינת ישראל נ' אבני ואח'**, שם זוכו מעבירה של התקהלות אסורה משתתפים בהפגנה, אשר גרמה להאטה ניכרת של התנועה ברחוב המלך ראשי בעיר תל אביב.

למעלה מהדרוש אומר, כי גם לו היתה מוכחת עבירת ההתפרעות, לא הוכח כי ניתנה למפגינים הוראת פינוי (אני ער לדבריו של הקצין דוואימה, אך כפי שצינתי למעלה, לא ראיתי לתת לעדותו לפני כל משקל, גם בנקודה זו).

הגנה מן הצדק

מעבר לכל אשר נאמר למעלה אוסיף, כי גם לו הייתי קובע כי הוכחו יסודות העבירה, לא הייתי רואה מקום להרשיע את הנאשם, מטעמי הגנה מן הצדק:

ראשית אומר, כי אין חולק שהיו במקום מפגינים רבים - על פי כתב האישום מאות - והנאשם הוא היחיד מביניהם אשר הועמד לדין. ככל שההבחנה בין הנאשם לבין יתר המשתתפים בהפגנה היא שלנאשם יוחסה גם עבירת תקיפה, הרי שלאור זיכוי המלא מעבירה זו נשמט הבסיס להבחנה, ועל כן העמדת הנאשם לדין לבדו מהווה אכיפה בררנית.

מעבר לכך, הדברים אותם אמרתי ביחס לפגיעה החריפה בתחושת הצדק אם יורשע הנאשם בעבירת התקיפה, לנוכח התנהגות השוטרים, יפים גם לעניין עבירת ההתפרעות.

סיכום

לאור אלה מורה על זיכוי של הנאשם.

הערה לאחר סיום

בתיק זה עמד הנאשם בפני סיכון להיות מורשע בעבירה חמורה. למזלו הרב, הארוע תועד במצלמה על ידי אחד הנוכחים במקום. המחשבה כיצד עלול היה המקרה להסתיים אלמלא הוצג הסרטון מדירה שינה מעיני.

הכרעת הדין תועבר למחלקה לחקירת שוטרים.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, במעמד הצדדים